

Samling af Afgørelser

Sag C-314/12

UPC Telekabel Wien GmbH
mod
Constantin Film Verleih GmbH
og
Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof)

»Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — ophavsret og beslægtede rettigheder — informationssamfundet — direktiv 2001/29/EF — websted, der stiller cinematografiske værker til rådighed for almenheden uden samtykke fra rettighedshaverne af en med ophavsretten beslægtet rettighed — artikel 8, stk. 3 — begrebet »mellemmænd, hvis tjenester anvendes af tredjemand til at krænke ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder« — internetudbyder — forbud over for en internetudbyder, hvormed denne forbydes at give sine kunder adgang til et websted — afvejning af grundlæggende rettigheder«

Sammendrag – Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. marts 2014

1. *Præjudicielle spørgsmål — Domstolens kompetence — grænser — spørgsmål, som er klart uden relevans, og hypotetiske spørgsmål forelagt i en sammenhæng, der udelukker et hensigtsmæssigt svar — spørgsmål, der ikke har forbindelse med genstanden for tvisten i hovedsagen — Domstolen ikke kompetent*

(Art. 267 TEUF)

2. *Tilnærmelse af lovgivningerne — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29 — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet — mellemand som omhandlet i direktivets artikel 8, stk. 3 — internetudbyder, der på et websted stiller beskyttede frembringelser til rådighed for almenheden uden rettighedshaveren af en ophavsretsbeslægtet rettigheds tilladelse — omfattet*

(Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29, art. 8, stk. 3)

3. *Tilnærmelse af lovgivningerne — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29 — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet — websted, der stiller beskyttede frembringelser til rådighed for almenheden uden rettighedshaveren af en ophavsretsbeslægtet rettigheds tilladelse — forbud adresseret til en internetudbyder, der forbyder denne at gøre det muligt for sine kunder at få adgang til et sådant websted — nærmere betingelser — afvejning af grundlæggende rettigheder — den nationale rets vurdering*

(Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, art. 11 og 16 samt art. 17, stk. 2, og artikel 51; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29, art. 8, stk. 3)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 19-21)

2. Artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet skal fortolkes således, at en person, der uden rettighedshaverens tilladelse stiller beskyttede frembringelser til rådighed for almenheden på et websted som omhandlet i dette direktivs artikel 3, stk. 2, anvender internetudbyderens tjenester for de personer, der benytter sig af disse beskyttede frembringelser, idet internetudbyderen skal anses for at være en mellemmand som omhandlet i nævnte direktiv.

En internetudbyder, der muliggør sine kunders adgang til beskyttede frembringelser, som er stillet til rådighed for almenheden på internettet af en tredjemand, er nemlig en mellemmand, hvis tjenester anvendes til at krænke ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder, som omhandlet i artikel 8, stk. 3, i direktiv 2001/29. En sådan konklusion støttes af det formål, der forfølges med direktiv 2001/29. Såfremt man udelukkede internetudbydere fra anvendelsesområdet for artikel 8, stk. 3, i direktiv 2001/29, ville man i væsentligt omfang nedsætte den beskyttelse af rettighedshaverne, der tilsigtes med dette direktiv.

(jf. præmis 32, 33 og 40 samt domskonkl. 1)

3. De i henhold til EU-retten anerkendte grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at det ved et retligt udstedt forbud forbydes en internetudbyder at give sine kunder adgang til et websted, der gør beskyttede frembringelser tilgængelige online uden rettighedshavernes tilladelse, når dette forbud ikke præciserer, hvilke foranstaltninger denne internetudbyder skal træffe, og når internetudbyderen kan undgå straf for en overtrædelse af det nævnte forbud ved at godtgøre, at han har truffet alle rimelige foranstaltninger, dog på den betingelse, for det første, at de trufne foranstaltninger ikke unødigt fratager internetbrugerne muligheden for at få retmæssig adgang til den foreliggende information, og for det andet, at disse foranstaltninger har til virkning, at de uberettigede benyttelser af de beskyttede frembringelser hindres eller i det mindste gøres vanskelige at gennemføre, og at de internetbrugere, der anvender adressaten for samme forbuds tjenester, i høj grad afholdes fra at benytte sig af disse frembringelser, der er stillet til deres rådighed under tilsidesættelse af den nævnte grundlæggende rettighed, hvilket det tilkommer de nationale myndigheder og retter at efterprøve.

(jf. præmis 64 og domskonkl. 2)